

lysninger og erklæringer fra justitsministeren. Justitsministeriet foreslår, at denne adgang til at indhente erklæringer fra Justitsministeriet ophæves, idet afgørelsen om beregningen af retsafgift er en juridisk afgørelse. Denne adgang til at forelægge spørgsmålet for ministeren må allerede i dag anses for atypisk, idet det ikke stemmer godt overens med den dømmende magts uafhængighed, at der samtidig med, at kompetencen til at træffe afgørelse om afgiftsberegningen er henlagt til domstolene, er hjemlet en adgang for den udøvende magt til at udtale sig om afgørelsen af sagen. Der henvises herom til den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 6 og til bemærkningerne til denne bestemmelse.

I *lov om landvæsensretter* reguleres behandlingen af de sager, der i henhold til gældende regler eller ifølge gammel praksis og sædvane er henlagt under landvæsens- og overlandvæsenskommissioners forretningsområde. Loven hørte oprindeligt under Landbrugsministeriet, men blev overført til Miljøministeriet, og er siden derfra overført til Justitsministeriet. I loven er ministeren tillagt en række beføjelser, herunder navnlig at udpege formænd for landvæsens- og overlandvæsenskommissionerne, at træffe afgørelse vedrørende kommissionernes geografiske områder og at fastsætte regler vedrørende førelse af protokol m.v. Justitsministeriet finder, at dette område, der har mange fælles træk med de ordinære domstole og administrationen af disse, mest naturligt bør henhøre under Domstolsstyrelsens administrationsområde. Det foreslås derfor, at de beføjelser, der ved loven er tillagt ministeren, ved lovændring overføres til Domstolsstyrelsen. Der henvises herom til den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 5 og til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Ifølge *lov om social bistand* er det justitsministerens opgave i de retskredse, hvor der er flere dommere, at afgøre, hvilken af disse der skal udpeges som medlem af det kommunale børn og unge-udvalg (§ 126, stk. 2). Endvidere skal justitsministeren efter forhandling med socialministeren ifølge bistanndslovens § 132, stk. 1, beskikke børneforsorgsmyndige dommere og dommere, der er kyndige i børne- eller ungdomspsykiatri eller i psykologi, til at medvirke ved landsretternes behandling af sager vedrørende afgørelser truffet af børn og unge-udvalgene. Justitsministeren skal også fastsætte disse dommers antal og træffe bestemmelse om vederlag og rejsegodtgørelse.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør disse opgaver henhøre under Domstolsstyrelsen. Det skyldes, at styrelsens tætte kontakt med domstolene vil lette arbejdet både i forbindelse med udpegningen af juridiske dommere til børn og unge-udvalgene og ved

udpegningen af sagkyndige dommere til landsretterne. For så vidt angår fastsættelsen af vederlag og rejsegodtgørelse til de sagkyndige dommere er det naturligt, at også denne kompetence – ligesom fastsættelsen af vederlag til domsmænd og nævninger m.v. – henlægges til Domstolsstyrelsen.

Justitsministeriet har tillige overvejet, om der er grundlag for at overføre sagsområder, der reguleres i *skifteloven*, til Domstolsstyrelsen. Det er imidlertid Justitsministeriets opfattelse, at den kompetence til at fastsætte generelle regler og træffe afgørelse i konkrete sager, der efter skifteloven henhører under Justitsministeriet, har en sådan karakter, at de ikke bør henhøre under styrelsen. Der foreslås derfor ikke ændringer af skifteloven, men det forudsættes, at det også efter den ændrede struktur vil være styrelsens opgave at varetage det praktiske arbejde med hensyn til udarbejdelsen af de blanketter, der skal anvendes af domstolene ved behandlingen af skiftesager.

Også med hensyn til andre blanketter, koncepter m.v., som i dag udarbejdes af Domstolsafdelingen med henblik på at lette arbejdet ved domstolene, er det naturligt, at dette arbejde fremover varetages af Domstolsstyrelsen.

På de områder, hvor Justitsministeriet bevarer adgangen til at fastsætte generelle regler, forudsættes det, at udarbejdelsen skal ske i tæt samarbejde med Domstolsstyrelsen i det omfang, der er tale om regler, der har betydning for det administrative arbejde ved domstolene. Dette bør ske dels for at drage nytte af den erfaring og viden, der vil være i styrelsen, og dels for at sikre, at styrelsen har mulighed for at yde råd og vejledning til domstolene i den daglige administration.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at der ved overførsel af de nævnte opgaver til Domstolsstyrelsen må antages at være draget en hensigtsmæssig skillelinie mellem styrelsens og departementets opgaver. Det kan dog ikke udelukkes, at det – når den nye struktur har fungeret i nogen tid – viser sig, at der er behov for justeringer med hensyn til fordelingen af sagsområder. Det må i så fald drøftes mellem bestyrelsen og ministeren, om der skal foreslås lovændringer, der ændrer den fastlagte sagsfordeling.

8. Færøerne og Grønland

Der foreslås ikke på nuværende tidspunkt ændringer i retsplejelovgivningen for Færøerne og Grønland. Justitsministeriet vil imidlertid snarest muligt iværksætte en høring af de færøske og grønlandske hjemmestyremyndigheder, således at der kan fremsættes lovforslag om ændring af retsplejelovene for Færøerne og Grønland. Det tilsigtes således, at ændringerne for Færøerne og Grønland vil kunne træ-